

Sygn. akt XII Gz 563/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku XII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Bożena Kachnowicz – Kokot

Sędziowie: SSO Ewa Górniak

SSO Jolanta Safader – Skwarlińska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2013 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w F.

przeciwko K. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego K. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 9 sierpnia 2013 r., sygn. akt VI GC 808/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie w całości i w tym zakresie przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Gdyni do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Sygn. akt XII Gz 563/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w F. przeciwko K. M.

o zapłatę, sygn. akt VI GC 808/13:

a/ na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 28 maja 2013 r., uznając że pozwany w określonym terminie nie uzupełnił braków formalnych zażalenia,

b/ na mocy art. 79 ust. 1.1b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócił pozwanemu od Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego w Gdyni opłatę od zażalenia w kwocie 40 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany domagając się jego uchylenia w całości. Skarżący podniósł, iż nie ma podstaw do odrzucenia zażalenia w trybie art. 370 k.p.c., bowiem w dniu 23 lipca 2013 r. listem poleconym przesłał do sądu uzupełnienie braków formalnych. Natomiast zobowiązanie do uzupełnienia braków formalnych

otrzymał w dniu 17 lipca 2013 r. Tym samym wysłał pismo zawierające uzupełnienie braków formalnych w terminie 7 dni.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o oddalenie zażalenia w całości jako oczywiście bezzasadnego oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało uwzględnieniu aczkolwiek z innych przyczyn aniżeli wskazane przez skarżącego K. M..

W niniejszej sprawie w dniu 18 lutego 2013r. Sąd Rejonowy w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądzając od pozwanego K. M. kwotę 2.000,- zł oraz kwotę 647,- zł tytułem zwrotu kosztów procesów na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w F., syg. akt VI GNc 711/13.

Pozwany złożył sprzeciw od wyżej wymienionego nakazu zapłaty. Zarządzeniem z dnia 22 kwietnia 2013r. pozwany został zobowiązany do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych sprzeciwu poprzez złożenie w dwóch egzemplarzach wszystkich załączników do sprzeciwu pod rygorem odrzucenia sprzeciwu.

Z powodu nieuzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty na podstawie art. 130¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 504 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy w Gdyni postanowieniem z dnia 28 maja 2013r. odrzucił sprzeciw pozwanego K. M. od nakazu zapłaty. Pozwany wniósł zażalenie na powyższe postanowienie. Zarządzeniem z dnia 26 czerwca 2013r. Sąd wezwał pozwanego do „(cyt.) uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez złożenie odpisu pisma – w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia” (k. 72 akt). W określonym terminie pozwany złożył odpis sprzeciwu od nakazu zapłaty z załącznikami, lecz nie złożył odpisu zażalenia z dnia 20 czerwca 2013r.

Zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu, wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym.

Treść wezwania skierowanego do strony (uczestnika postępowania), na podstawie art. 130 § 1 k.p.c., powinna dokładnie i w sposób dostępny, czytelny oraz zrozumiały wskazywać rodzaj i termin wymaganej od adresata wezwania czynności, a także rygor w wypadku niezastosowania się do jego treści.

Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą Sądu Najwyższego, nieprecyzyjne wezwanie do uzupełnienia braków formalnych środka odwoławczego powoduje, że nie może nastąpić jego odrzucenie wskutek niewykonania tego wezwania, zwłaszcza wówczas, gdy jest kierowane do osoby niezorientowanej w regulacjach procesowych dotyczących uzupełnienia braków formalnych pism procesowych (por. postanowienie SN z dnia 24 stycznia 2005 r., III UZ 20/04, OSNP 2005, nr 16, poz. 258). W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę na staranność, z jaką powinny być formułowane wezwania do uzupełnienia braków formalnych pism procesowych, zwłaszcza gdy kierowane są one bezpośrednio do strony, której nie reprezentuje profesjonalny pełnomocnik (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2003 r., I PZ 158/02, OSNP - wkładka 2003 nr 15, poz. 4, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że wezwanie do usunięcia braków kasacji powinno być tak jasne i niedwuznaczne, by u strony, do której jest skierowane, nie powstała wątpliwość co do przedmiotu wezwania i rygorów grożących w razie niezastosowania się do jego treści).

Przepis art. 126 k.p.c. wskazuje, jakie wymagania formalne powinno spełniać pismo procesowe, wymagania te dotyczą także zażalenia (art. 394 § 3 k.p.c.). Zażalenie musi zatem odpowiadać wymogom pisma procesowego (art. 126 k.p.c.), a ponadto zawierać dodatkowe elementy wskazane w przepisie art. 394 § 3 k.p.c. Zgodnie z art. 128 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie

osobom. Jeżeli zażalenie nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, lub jest nieopłacone należy stronę wezwać do ich usunięcia pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie, podlega odrzuceniu (art. 370 k.p.c. lub 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. pierwsze k.p.c. w związku z art. 130 § 1 k.p.c.).

Faktem jest, że w niniejszej sprawie pozwany złożył zażalenie z dnia 20 czerwca 2013r. tylko w jednym egzemplarzu. W tych okolicznościach skierowane do pozwanego K. M. zarządzenie dotyczące uzupełnienia braków formalnych zażalenia powinno zawierać wskazanie, że pozwany ma złożyć odpis zażalenia z dnia 20 czerwca 2013r., nie zaś – odpis pisma, bez jednoczesnego wskazania rodzaju pisma i daty pisma - jak wskazano w zarządzeniu z dnia 26 czerwca 2013r. (k. 72 akt). W ocenie Sądu Okręgowego, treść wezwania skierowanego do pozwanego na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. nie wskazywała w sposób czytelny oraz zrozumiały rodzaju wymaganej od adresata wezwania czynności. W rezultacie pozwany złożył odpis sprzeciwu od nakazu zapłaty z załącznikami, lecz nie złożył odpisu zażalenia z dnia 20 czerwca 2013r.

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że skoro skierowane do pozwanego K. M. zarządzenie przewodniczącego z dnia 26 czerwca 2013r. (k. 72 akt) nie było prawidłowe jeżeli chodzi o określenie rodzaju wymaganej od adresata wezwania czynności, to przyjęcie należało, że nie mogło spowodować skutku w postaci odrzucenia zażalenia z dnia 20 czerwca 2013r. na postanowienie z dnia 28 maja 2013r.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że w rozpoznawanej sprawie odrzucenie zażalenia z dnia 20 czerwca 2013r. na postanowienie z dnia 28 maja 2013r. nastąpiło przedwcześnie, albowiem pozwany nie został w prawidłowy sposób wezwany do uzupełnienia braków zażalenia co oznacza, że termin do wykonania czynności przez uczestnika postępowania nie zaczął biec (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 17 listopada 1998 r., III CKN 871/98, LEX nr 50714 i z 30 lipca 1998 r., III CZ 92/98, LEX nr 50649).

Zaskarżone postanowienie podlegało zatem uchyleniu na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 i w zw. z art. 108 § 2 k.p.c.